

Friluftslivets fellesorganisasjon

Adresse: Nedre Slottsgate 25, 0157 OSLO
Telefon: 23 31 09 80, Telefaks: 23 31 09 89, E-post: post@frifo.no
Org. nr.: 971 262 834, Bankgiro: 7154.05.51671, Postgiro: 0801 2713550

**Direktoratet for naturforvaltning
7485 TRONDHEIM**

Dato 15.06.2000

HØRINGSUTTALELSE TIL VERNEPLANEN FOR BARSKOG FOR REGION MIDT-NORGE, FASE II

Vi viser til Deres brev av 22.03.2000 angående sentral høring for verneplanen for barskog i Midt-Norge.

Verneplanen

Ved Stortingets behandling av St meld nr 40 (1994-95) *Barskogvernmeldingen* sluttet det seg til forslaget om en utvidelse av barskogvernet med totalt 120 km² produktiv barskog. Denne utvidelsen (fase II) vil øke andelen vernet produktiv barskog fra litt under 1 % til så vidt over 1 % produktiv barskog. Formålet med verneplanen er først og fremst å bidra til å bevare det biologiske mangfoldet i Norge.

Direktoratet for naturforvaltning (DN) har satt av ca 40 km² av den totale rammen på 120 km² til verneplan for Midt-Norge. Høringsutkastet omfatter 56 lokaliteter på til sammen 178 km², hvorav 72 km² er produktiv barskog. Etter lokal høring har DN tatt ut 25 områder. På sentral høring gjenstår derfor 31 områder på til sammen ca 145 km², hvorav 51 km² er produktiv barskog.

Friluftslivets fellesorganisasjon (FRIFO) støtter gjennomføringen av barskogverneplanen for Midt-Norge. Vi vil i vår høringsuttalelse ikke gå inn på prioriteringer mellom områder eller avgrensinger av de enkelte områdene, men ta for oss problemstillinger vi mener er viktig ut fra friluftslivets interesser. Vi forutsetter likevel at verneplanprosessen fører fram til et resultat der de mest verneverdige områdene blir prioritert og vernet.

Friluftsliv

Friluftslivet er en viktig del av den norske kulturarven og er samtidig et viktig bidrag til det helseforebyggende arbeidet. Den generelle samfunnsutviklingen fører imidlertid til et stadig sterkere press på naturen. Mulighetene for å drive friluftsliv svekkes kontinuerlig ved at attraktive naturområder reduseres i størrelse og kvalitet, og gjenværende områder gjøres vanskeligere tilgjengelig. Bl.a. har inngrepsfrie naturområder i Norge blitt sterkt redusert de siste 100 åra. Dette har bl.a. ført til at det knapt finnes større uberørte villmarker i skogsterreng igjen i Norge. Det er derfor svært viktig at gjenværende områder i skog med verne kvaliteter blir sikret, både av hensyn til biologisk mangfold, men også av hensynet til friluftslivet.

Retten til fri ferdsel

Den frie ferdselsretten (allemannsretten), jf friluftsløven er et grunnleggende fundament for utøvelse av det tradisjonelle friluftslivet i Norge. FRIFO er derfor i prinsippet i mot enhver regulering som kan rukke ved denne retten. Vi kan imidlertid se at det i noen spesielle tilfeller kan være behov for å regulere ferdselen av hensyn til sårbare naturtyper og/eller arter. Det er imidlertid svært viktig at reguleringen ikke legger unødvendige og ikke begrunnede restriksjoner på det enkle, naturvennlige og ikke-motoriserte friluftslivet.

Vi mener det er riktig at organisert bruk av reservatene til teltleirer, idrettsarrangement, jaktprøver eller andre større arrangement er forbudt. Det som er viktig er at vernebestemmelsene ikke fører til unødvendige restriksjoner eller hindringer på mindre arrangementer i undervisningssammenheng. At medlemmer i frivillige lag og foreninger, skoleelever og studenter blir tatt med på tur i reservatene og på den måten får et positivt forhold til disse områdene vil være et viktig bidrag til å sikre en framtidsetta forvaltning av disse områdene spesielt, men også for naturen generelt.

Behov for mer vern av skog

I følge rapporten fra Verdenskommisjonen for miljø og utvikling (Brundtland-kommisjonen) må minimum 15 % av alle naturtyper vernes for å få til en bærekraftig utvikling. Som en oppfølging av Verdenskommisjonens rapport ble det Rio i 1992 vedtatt en konvensjon om bevaring av biologisk mangfold. Norge har gjennom denne konvensjonen internasjonalt forpliktet seg til å ta vare på alle arter som naturlig finnes i norsk natur. I følge den norske rødlista (DN-rapport 1999-3) er nesten 50 % av de truede artene i Norge knyttet til skog. Etter gjennomføringen av barskogverneplanens fase II vil verneomfanget i Norge være på kun 1,06 % av den produktive barskogen. Ut fra faglige vurderinger er det derfor et stort behov for ytterligere vern av skog i Norge.

Som et første skritt i riktig retning må arealrammen umiddelbart utvides slik at de områdene som allerede er registrert som verneverdig, men som ikke når opp innenfor nåværende arealrammer blir sikret et vern. Uten et slikt vern vil store deler av den gjenværende verneverdige skogen i Norge stå i akutt fare for å bli ødelagt som følge av hogst. Bare i Midt-Norge vil ca 32 km² verneverdig produktiv barskog stå uten noen form for beskyttelse på grunn av manglende arealrammer.

Konklusjon

Opplevelse av uberørt natur med naturlig tilhørende biologisk mangfold er en viktig del av friluftslivet. FRIFO støtter derfor gjennomføringen av verneplan for barskog i Midt-Norge.

Allemannsretten er et grunnleggende fundament for utøvelse av det tradisjonelle friluftslivet i Norge. Det er derfor svært viktig at vernereglene ikke legger unødvendige og ikke begrunnede restriksjoner på det enkle, naturvennlige og ikke-motoriserte friluftslivet.

Ut fra faglige vurderinger er verneomfanget alt for lite for å sikre det biologiske mangfoldet knyttet til barskogen i Norge. Som et første skritt i riktig retning er det behov for en betydelig utvidelse av arealrammen slik at de områdene som allerede er registrert verneverdig, men som ikke når opp innenfor nåværende arealrammer, også blir vernet.

Vennlig hilsen

Friluftslivets fellesorganisasjon

Harald Tronvik
generalsekretær

Hans Erik Lerkelund
fagkonsulent